

4. neděle postní

týden 22. – 29. 3. 2020 ve farnosti Pozořice

POŘAD BOHOSLUŽEB:

22. 3.	ne	4. neděle postní Ev.: Jan 9,1-41 <u>Uzdravení slepého od narození.</u>	(9:15) internet	NEDĚLE „LAETARE“ („RADUJ SE!“) za farníky
23. 3.	po			1) za Drahoslava Tesaře, manželku, živou a zemřelou rodinu 2) za Leoše Koukala, rodiče a živou rodinu
24. 3.	út			za Josefa a Věru Řičánkovy, dvoje rodiče a živou rodinu
25. 3.	st	Zvěstování Páně slav. Den modl. za úctu k poč. životu a za nenaroz. děti	(18:00) internet	1) na poděkování P. Bohu za 70 let života s prosbou o další pomoc a za živou a zemřelou rodinu Brtníkovu 2) Za živou a zemřelou rodinu Paulíkovu
26. 3.	čt			na poděkování P. Bohu za 80 let života s prosbou o další pomoc
27. 3.	pá			za Marii Šmerdovou a účastníky pohřbu
28. 3.	so		(19:30) doma	MODLITBA ZA OBEC HOLUBICE A ZA BOŽÍ OCHRANU PRO CELÝ NÁŠ KRAJ
29. 3.	ne	5. neděle postní Ev.: Jan 11,1-45 <u>Vzkříšení Lazara.</u>	(9:15) internet 16:00- - 18:00	za farníky <u>V HOLUBICÍCH: ZPOVÍDÁNÍ PŘED VELIKONOCEMI</u> (v rámci vycházky a zajištění zákl. život. potřeb) (stejně i 5.4.)

OHLÁŠKY:

- **PROŽÍVÁME POSTNÍ DOBU:** Je to období úplného obrácení srdce k Bohu a obnovy křesťanského života. Využijme radikální společenská omezení k **soukromé modlitbě doma** v rodinném kruhu (sledování přenosu mše sv. přes média, modlitba křížové cesty, četba Písma sv., modlitba za překonání epidemie, růženec, duchovní četba, a další).
- **BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ V SOUVISLOSTI S ŠÍŘENÍM NÁKAZY KORONAVIREM:**
  - o **! Bohoslužby s účastí lidu jsou biskupem brněnským až do odvolání zrušeny !** Mše svaté budou slouženy ve farnosti každý den bez účasti lidu na úmysly, na které by byly slouženy veřejně. **V neděli v 9:15 hod. bude mše svatá s úmyslem za farníky přenášena web-kamerou.** Stejně tak **na slavnost Zvěstování Páně ve středu v 18 hod.** Ostatní 2 nedělní úmysly (pozořický a holubický) budou odslouženy společně v pondělí.
  - o **Veškeré společenské aktivity ve farnosti jsou až do odvolání zrušeny!**
  - o Jakoukoliv **duchovní službu kněze** lze domluvit telefonicky nebo emailem individuálně.
  - o **Modlitba sv. růžence** – spojme se duchovně na dálku každý den ve 20 hod. s úmyslem na zastavení pandemie koronaviru a k ochraně našich rodin.
  - o **Přil. ke svátosti smíření:** v kostele od úterý do pátku v čase 8 – 9 hod. pro seniory nad 65 let a v čase 17 – 18 hod. pro ostatní. Netvořte fronty u zpovědnice, ale čekejte v lavicích. Do zpovědnice vstupujte pouze otevřeným vchodem a nezavírejte za sebou dveře.
  - o **Otevřený kostel** – pouze v časech zpovídání.
- Příští víkend se **mění zimní čas na letní.** V neděli ve 2h v noci se hodiny posunou na 3h.

MODLITBA DUCHOVNÍHO SVATÉHO PŘIJÍMÁNÍ:

Pane Ježíši Kriste, věřím, že jsi pravdivě a skutečně v Nejsvětější svátosti přítomen jako Bůh a člověk. Věřím, že mě miluješ. Také já tebe chci dokonale milovat, ale co mohu, Pane, bez tebe? Ty jsi, Bože, má síla. Toužím po tobě. A protože tě právě nyní nepřijímám v oltářní svátosti, prosím, přijď ke mně aspoň duchovně a učiň si u mě přibyték. Pane, zůstaň se mnou a nedopusť, abych se od tebe odloučil.

(Kancionál 042)

Blahoslavení tiší

Draží bratři a sestry, dobrý den!

V dnešní katechezi se budeme zabírat třetím z osmera blahoslavenství Matoušova evangelia: »Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví« (Mt 5,5).

Výraz „tiší“, který je zde použit, znamená doslova klidný, mírný, laskavý a nenásilný. Tichost se projevuje ve chvíli konfliktu, kdy je vidět reakce na nějakou nevráživost. Kdokoli se může zdát tichým, když je všechno klidné, ale jak reaguje, když se ocitne „pod tlakem“, je napaden, uražen a atakován?

Svatý Pavel v jedné pasáži mluví o »tichosti a mírnosti Kristově« (2 Kor 10,1). A svatý Petr poukazuje na Ježíšův postoj v Utrpení: neodpovídal a nevyhrožoval, »ale ponechal vše tomu, který soudí spravedlivě« (1 Petr 2,23). V Utrpení se zřetelně ukazuje Ježíšova tichost.

V Písmu je slovem „tichý“ označován také bezzemek. Proto udivuje, že třetí blahoslavenství říká právě o těch, kdo jsou tiší, že »dostanou zemi za dědictví«.

Ve skutečnosti cituje toto blahoslavenství 37. žalm, který jsme slyšeli v úvodu katecheze. Také tam jsou do souvislosti kladeny tichost a vlastnictví země. Uvažujeme-li o tom, zdá se, že obojí je neslučitelné. Vlastnictví země je totiž typická oblast konfliktu. O území se často bojuje, aby se nad ním dosáhlo nadvlády. Ve válkách vyhrává silnější a získává jiná území.

Podívejme se však pozorně na sloveso použité ve vztahu k vlastnictví tichých. Oni zemi nezískají. Není řečeno „blahoslavení tiší, protože oni získají zemi“, nikoli. Takto to blahoslavenství neříká, nýbrž »dostanou zemi za dědictví.« V Písmu má výraz dostat za dědictví ještě silnější význam. Boží lid nazývá „dědictvím“ právě izraelskou zemi, která je zaslíbenou zemí.

Tato země je příslibem a darem Božímu lidu a znamená něco mnohem většího než pouhé území. Je to země, která je nebem – dovolíte-li mi slovní hříčku; to znamená země, k níž jdeme: nové nebe a nová země, ke kterým směřujeme (srov. Iz 65,17; 66,22; 2 Petr 3,13; Zj 21,1).

Tichý je proto ten, kdo „dostává za dědictví“ to nejvznešenější území. Není to zbabělec, slaboch, který si tvoří morálku ústupnosti, aby se vyhnul problémům. Zcela jinak. Je to člověk, jenž dostal dědictví, které nechce promarnit. Tichý není přizpůsobivý, nýbrž je Kristův učedník, který se naučil hájit zcela jinou zemi. Hájí svůj pokoj, hájí svůj vztah s Bohem, hájí Boží dary, opatruje milosrdenství, bratrství, důvěru a naději. Tiší lidé jsou milosrdní, bratrští, důvěřiví a doufající.

Musíme zde poukázat na hřích *hněvu*, který tvoří opak, násilné hnutí, jehož popud všichni známe. Kdo se někdy nerozhněval? Všichni. Musíme blahoslavenství obrátit a položit si otázku: kolik jen jsme toho hněvem zničili? Kolik jsme tohoto ztratili? Chvilé vzteku toho může zničit spoustu. Když zmizí sebekontrola, chybí odhad toho, co je opravdu důležité, a může se zhroutit vztah k bratrovi, někdy nenapravitelně. Ze zlosti spolu mnozí bratři přestanou mluvit a vzdálí se jeden druhému. Tichost je opakem. Tichost spojuje, hněv rozděluje.

Tichost získává mnoho. Tichost je schopna přemáhat srdce, zachraňovat přátelství a mnoho jiného, protože lidé se rozčílí, ale pak se zklidní, přehodnotí to a vrátí na svoji cestu. Tichost může obnovovat.

„Země“, kterou je třeba získat tichostí, je spásou bratra, o kterém říká Matoušovo evangelium: »Dá-li si od tebe říci, svého bratra jsi získal« (Mt 18,15). Není krásnější země než srdce druhého. Přemýšlejme o tom: není země krásnější než srdce druhých; není krásnější území, hodné zisku, než znovu nalezený pokoj s bratrem. To je ta země, která se dostává za dědictví tichostí.

Přeložil Milan Glaser

Převzato z: Česká sekce RV

<http://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=30652>